

[P. Andersen.]

let og henstille, at man giver disse Smaaskippere fra de sønderjydske Landsdele Adgang til at drive deres Erhverv i samme Omfang som hidtil, saaledes at de igen kan sejle paa den samme Strækning som før. Sejladsen Nord paa har ingen Interesse for dem, hele deres Erhvervsinteresse ligger ved Østersøen, og denne Interesse skulde man give dem Lejlighed til paa ny at pleje i fuldt Omfang.

Ja, med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg vil selvfølgelig gerne arbejde med paa en Løsning af dette Spørgsmaal, og jeg ser gerne det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov, naar det gennem en Udvalgsbehandling kan blive muligt at faa ændret nogle af de af mig her nærmere omtalte Bestemmelser.

Hendriksen: Jeg kan, hvad dette Lovforslags Bestemmelser og Enkeltheder angaar, nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i det høje Ting, da Sagen var til Behandling i forrige Samling. Der kom den Gang ligesom nu divergerende Opfattelser til Orde vedrørende enkelte Spørgsmaal og da navnlig vedrørende Spørgsmaalet om en 3die Mester i Middelhavsfarten, men jeg haaber, man vil kunne komme til Enighed i et Udvalg, og jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind paa disse divergerende Opfattelser.

Derimod er der en anden Sag, jeg gerne vilde berøre i Forbindelse med hele Revisionen af Sønæringsloven, og det er den Sag, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen ogsaa berørte i sine sidste Bemærkninger. Jeg kan fuldt ud tiltræde, hvad det ærede Medlem sagde om en paa krævet Ændring i Sønæringslovens § 30, 1ste Stykke, saaledes at Begrebet „udvidet Kystfart“ udvides til at omfatte Farten indtil en Linie fra Kalmar til Memel i Stedet for den nugældende Linie fra Kalmar til Rügenwalde.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem fremhævede, at hele dette Spørgsmaal har været til Behandling tidligere, lige efter Genforeningen, i Anledning af, at de sønderjydske Smaaskippere under det tyske Regimente havde det tyske Næringsbevis, der gav dem Ret til at besejle hele den tyske Østersøkyst, men efter Genforeningen fik de dette Bevis ombyttet med Bevis som Kystskippere i Danmark, og dette sidste giver kun Ret til at sejle i udvidet Kystfart, altsaa indenfor Linien Kalmar—Rügenwalde, og det er givet, at disse noget over 100 Smaaskibe, det her drejer

sig om, derved er blevet handikappet stærkt i deres Næring.

Det er navnlig Hensynet til Besejlingen af Danzig og Königsberg, de to vigtige Østersøhavne, der gør det nødvendigt efter mit Skøn at skride til en Revision af Sønæringsloven paa dette Punkt. Men jeg mener rigtignok, at denne Revision ikke alene skal omfatte dem, der hører hjemme i de sønderjydske Landsdele, saaledes som jeg forstod det var det ærede Medlem Hr. P. Andersens Mening, men naar vi gaar til en Revision, maa alle danske Smaaskibe komme ind under disse Bestemmelser.

Nu kan man ved en Ændring klare hele Sagen paa en saadan Maade, at det bliver tilfredsstillende for Sejlskibserhvervet, der som fremhævet tidligere har vanskelige Tider og vanskelige Kaar at kæmpe med. Dertil kommer, at denne Ændring er tilraadet af Søfartsraadet. Søfartsraadet mener, at man udmærket godt kan gaa med til denne Ændring af Linien, og derfor staar jeg noget uforstaaende overfor, at den højtærede Handelsminister hidtil ikke har ment at kunne tiltræde den. Det forekommer mig lidt bagvendt, at man giver med den ene Haand i Form af Laan og Hjelpeforanstaltninger til Sejlskibserhvervet, medens man med den anden Haand vil forhindre de samme Sejlskibe i at tjene til Laanets Forrentning og Tilbagebetaling og til Føden. Det er ikke den rigtige Vej at gaa.

Nu vil man maaske tale om, at Sikkerheden til Søs bliver forringet, i det Øjeblik Smaaskibene faar Lov at sejle saa langt som til en Linie fra Kalmar til Memel. Det vil jeg paa det bestemteste modsige; og jeg synes ogsaa, at naar Søfartsraadet har ment at kunne anbefale Sagen, ligger der deri en Garanti for, at der ikke bliver Tale om, at man paa noget Punkt gaar Sikkerheden til Søs for nær ved at efterkomme det Ønske, som de smaa Sejlskibe nærer. Man maa ogsaa huske, at i den tyske Tid, da disse sønderjydske Sejlskibe sejlede under det tyske Flag, havde de Lov til at besejle hele den tyske Østersøkyst. Hvorfor skal de saa ikke have Lov til at gøre det nu under dansk Flag? Og hvorfor skal vi ikke udvide denne Ret til at gælde alle danske Sejlskibe?

Vilde der ikke her være en smuk Opgave for Partiet Venstres nye Søfartsekspert, det ærede Medlem Hr. Elmquist? Det ærede Medlem nærer jo en varm Interesse for Søfarten i Almindelighed, men dog i Særdeleshed for Sejlskibsfarten. Det ærede Medlem berørte selv, at han her i det høje Ting for